

porten, betyder ikke Importregulering. Det kan dog paa den anden Side ikke nægtes, at ved Importregulering er man i Stand til at formindske Importen, og naar det ærede Medlem har det Ønske at faa formindsket Importen, og der ikke er anden Vej farbar for at naa dette Maal end Importregulering, forstaar jeg ikke det ærede Medlems Vægning ved at benytte dette Middel. Naar der imidlertid skal forstaas andet, end hvad der staar i denne Betænkning, maa jeg altsaa opfatte det saaledes, at det ærede Medlem og de, som er enige med ham, ikke har ønsket at skrive i Betænkningen, hvad de virkelig ønskede, ikke har povet at skrive Told, men har camoufleret det ved disse mere taagede Ord om Importbegrænsning.

Det ærede Medlem siger, at det er ham ikke muligt at se, hvorfor man afviser det gode gamle Middel Told, naar man dog vil føre Efterspørgselen fra udenlandsk over paa hjemlig Produktion. Det kan jeg i og for sig godt forstaa, det ærede Medlem vanskeligt kan se. Han har levet sig ind i den Forestilling, at der ikke er noget andet, der duer, end Told. Men vi andre ønsker ikke at anvende dette gamle Middel; thi selv gamle Midler kan vise sig at være af saadan Art, at der er Rimelighed for at erstatte dem med andre. Tolden kan baade være et fordyrende Middel og et uretfærdigt Middel, som samtidig har den kedelige Side, at først een Gang indført er det uhyre vanskeligt at komme bort fra den Beskatning, der ligger i Toldafgifterne.

Ja, saa fik jeg at vide, at det ærede Medlem og hans Meningsfæller ikke turde træde paa det elastiske Sted og vove Springet. Men saa maa vi give Afkald paa at have den Nydelse at se dette Spring. Naar det ærede Medlem imidlertid afviser for sit Vedkommende nogen Forpligtelse til at fremsætte Forslag, kan jeg stadig ikke se Berettigelsen deri. Men ogsaa det maa jeg give Afkald paa, naar der ikke er anden Udvej. Jeg maa jo dog mene, at naar der nu foreligger et Forslag vedtaget af Folketinget, og dette høje Ting ikke ønsker at tiltræde det, maatte det være dette høje Ting, som anviste, paa hvilke Punkter det ønsker Folketingets Forslag ændret for at kunne tiltræde det. Hvis det ærede Medlem ikke mener, at det er Vejen, overlader jeg ham selv at lade være med at følge den eller gøre, hvad han anser for rigtigt. Men naar han taler om Regeringens Pligt, maa jeg sige: Vi har aldeles ingen Pligt til at foretage andet,

end hvad vi anser for rigtigt. Hvis Lands-tinget intet vil i denne Sag, maa vi vende os til Vælgerne. Men det varer jo heller ikke saa lang Tid, inden ogsaa Lands-tinget skal ud til Vælgerne.

Det ærede 3die Medlem for 4de Kreds (Madsen-Mygdal) gjorde nogle Bemærkninger om de Lande, der har benyttet Importregulering, og sagde, at i Holland var det kun een Vare, man havde importreguleret. Det er vist rigtigt, at man i Holland kun har importreguleret een Vare; men det er ogsaa rigtigt, at en hel Række andre Reguleringsforanstaltninger har været anvendt i Holland end denne ene, som Importregulering tjente til at sikre. Dernæst talte det ærede Medlem igen om handelspolitiske Vanskeligheder og sagde, at disse havde været — der forelaa ganske vist ikke noget skriftligt — af en saadan Art, at de havde nødvendiggjort Ændringer i de først iværksatte Foranstaltninger. Ja, det husker jeg særdeles vel. Jeg husker særdeles vel, at Ministeriet den Gang forsøgte et System for Importregulering, der paa Forhaand maatte anses for umuligt, idet man prøvede at stille Landene forskelligt og derfor naturligvis fik Protester fra deres Gesandter. Det er rimeligt, at naar man selv bereder sig handelspolitiske Vanskeligheder, kan man sagtens faa dem. Faktisk har der hverken for Udvalget i Folketinget eller paa anden Maade foreligget Materiale, som beviser, at der har været handelspolitiske Vanskeligheder til Stede.

Det ærede Medlem bestred min Berettigelse til at sige, at han var Tilhænger af indirekte Beskatning, saaledes som jeg havde opfattet hans Udtalelse i Gaar. For saa vidt det ærede Medlem vil fastholde denne Protest, maa han hurtigst muligt ændre Fortrykket af Tidendens Spalte 76; thi der er det ærede Medlems Ord refereret saaledes: „Jeg tror, at den bedste Maade at hemme Luksusimporten paa er i Virkeligheden at gaa den Vej, som den forrige Regering har betraadt, idet den er gaaet til en stærkere Beskatning af Luksusimporten. Derved opnaar man en Begrænsning af Luksusimporten, samtidig med at der opnaas en Indtægt for Statskassen.“ Hvis dette ikke er at erklære sig for en Tilhænger af Beskatningsprincippet, ved jeg ikke, hvad det betyder. Jeg forstaar derfor ikke det ærede Medlems Forsøg paa at benægte det. Til Overflod kan det vel ikke benægtes, at det ærede Medlem i den forrige Regering har været med til at stille Forslag om en stærk Forhøjelse af den